

...และเรียนรู้ความงาม
ง่าย การมีคุณสติวชั้นนั้น
องค์ชาย ไม่ต้องกลัว สิงค์ราชา
จับน้ำดื่มในกระน้ำดื่มถูก ที่ไม่ใช่
หมวดกันที่ คนนี้ตั้ง “
ภูเมืองเสีย จะไป
ให้ความหมายใน “

ง่าย การมีคุณสติวชั้นนั้น
ต้องตาย ไม่ต้องกลัว สิงค์ราชา
ไม่ หลับน้ำดื่มในกระน้ำดื่มถูก ที่ไม่ใช่
องค์ชาย หมวดกันที่ คนนี้ตั้ง “
ภูเมืองเสีย จะไป
ร ความไม่เข้าใจและความไม่เข้าใจ
งู ที่ไม่หลับน้ำดื่มในกระน้ำดื่มถูก ที่ไม่
บอช้อ เสนานบติทุกวันนี้เหมือนความที่บินอ้อย เสนานบติทุก
เรช่างทุกประเทศ เพราจะองค์ท่านเป็น
เจงพันคนอ้อยให้ความสุข บานไม่ได้ถูก ที่น้ำบันเข้าใจ
อุบะรับประทานได้จากเราบันนี้ไม่เสียคบและบันอันหาด เก็บบ
หลวงท่านได้อย่างไร อันดายแล้ว อันจะไปฝ่าพร
หน้าที่น้ำ ๑๕ ปีแล้ว แต่ขอพระราชทานเลิกคิดของด้วย
การมีคุณสติวชั้นนั้นไม่ใช่ของง่าย การมี
ต้องกลัว สิงค์ราชาที่ต้องตาย ไม่ตั้ง
ไป หมวดกันที่ คนนี้ต้องไป หมวดกันที่
ภูเมืองเสีย จะได้พากาไปด้วย

ทุกวันนี้เหมือนความที่บินอ้อย เสนานบติทุก
ประเทศ เพราจะองค์ท่านเป็น
ที่น้ำบันเข้าใจให้ความสุข บานไม่ได้ถูก ที่น้ำบันเข้าใจ
ให้ความหมายในกระน้ำดื่มถูก ที่ไม่ใช่
หมวดกันที่ คนนี้ตั้ง “
ภูเมืองเสีย จะได้พากาไปด้วย

ภาษาเจ้านาย

เล่าประวัติศาสตร์

...เชบุดเสียที่ เพราจะได้รับหน...

..นไม่ใช่ของง่าย การมีคุณสติวชั้น.
เวลาอยู่ก็ต้องตาย ไม่ต้องกลัว สิงค์ราชา.
งูกที่ไม่ หลับน้ำดื่มในกระน้ำดื่มถูก ที่ไม่หลับ
นี้ต้องไป หมวดกันที่ คนนี้ต้องไป หมวดกันที่ คน
ด้วยบันน้ำดื่มเมืองเสีย จะได้พากาไปด้วย ด้วยบันน
ด้วย ความไม่เข้าใจและความไม่เข้าใจให้ความสุข ความไม่เข้า
ใจ ที่ไม่หลับน้ำดื่มในกระน้ำดื่มถูก ที่ไม่หลับ
นี้ด้วย เสนานบติทุกวันนี้เหมือนความที่บินอ้อย เสนานบติทุก
ทางทุกประเทศ เพราจะองค์ท่านเป็น
เจงพันคนอ้อย บานไม่ได้ถูก ที่น้ำบันเข้าใจ
ไม่เสียคบและบันอันหาด เก็บบ

หลับน้ำดื่มแล้ว อันจะไปฝ่า

ภู แต่ขอพระราชทานเลิกคิด

ศันสนีย์ วีระศิลป์ปั้ชัย

การมีคุณสติวชั้นนั้นไม่ใช่ของง่าย “

ต้องกลัว สิงค์ราชาที่ต้องตาย

ต้องไป หมวดกันที่ คนนี้ต้องไป “

ด้วยบันน้ำดื่มเมืองเสีย ..”

...เชบุดเสียที่ เพราจะได้รับหน...

..นไม่ใช่ของง่าย การมีคุณ
เวลาอยู่ก็ต้องตาย ไม่ต้องกลัว
งูกที่ไม่ หลับน้ำดื่มในกระน้ำดื่มใน
นี้ต้องไป หมวดกันที่ คนนี้ต้องไป
ด้วยบันน้ำดื่มเมืองเสีย จะได้พากา
ด้วย ความไม่เข้าใจและความไม่เข้าใจให้ความสุข
ใจ ที่ไม่หลับน้ำดื่มในกระน้ำดื่มใน
นี้ด้วย เสนานบติทุกวันนี้เหมือนความที่บินอ้อย
ทางทุกประเทศ เพราจะองค์ท่านเป็น

เจงพันคนอ้อย บานไม่ได้ถูก ที่น้ำบันเข้าใจ

ไม่เสียคบและ

บันหาด เก็บบ

ด้วย แต่ขอพระราชทาน

การมีคุณสติวชั้นนั้นไม่ใช่ของ

ต้องกลัว สิงค์ราชาที่ต้องตาย

ต้องไป หมวดกันที่ คนนี้ต้องไป “

ด้วยบันน้ำดื่มเมืองเสีย ..”

สารบัญ

จากเจ้านาย เล่าบรรยายค่าสตอร์

คำนำ

(๙)

- “--- นานไปครอไม่ใช่ลูกๆ เข้ามาเป็นเจ้าของครอบครอง
ขอผิสงเทวดาจงบันดาลอย่างให้มีความสุข---” ๒
- “---เสนาบดีทุกวันนี้เหมือนความที่พึ่งอ้อย---” ๑๐
- “---วังหน้าทุกวันนี้ลื้นความคิด
เหมือนผ่านมาให้ขาดหมดแล้ว---” ๑๖
- “---อย่าถือว่าเกิดมาบ่มบูญ ต้องถือว่าตัวเกิดมาไม่กรรม---” ๒๔
- “---เป็นเรื่องยากที่จะเอาใจเธอให้เธอ มีความสุข---” ๓๒
- “---ความไม่เข้าใจและความไม่เอาใจใส่ของราษฎร
เราเห็นได้แต่นัดเมื่อวันประการ---” ๔๐
- “---ห้ามเจ้านายมิให้เสด็จไปเมืองสุพรรณบุรี---” ๔๘
- “---ขอบพัດลมไฟฟ้าหรือเปล่า---” ๕๔
- “---หมื่นล้านเพียงกรานทูลขอให้ฝ่าบาทรักและชื่อสัตย์
จริงใจต่อหมื่นล้าน---” ๖๒
- “---ประเพณีหลายเมียซึ่งเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจมาก---” ๗๐
- “---เจ้าพึงรู้เด็ดว่าพ่อเชื่อในความคลาดของเจ้ามาก---” ๗๘

- “---แต่ขอพระราชทานเลิกคิดขอบถลีที่
 เพราะได้รับหน้าที่นี้มา ๑๕ ปีแล้ว เมื่อเต็มที่---” ๙๖
- “---คนนี้ต้องไป หมุดกันที่---” ๙๗
- “---ฉันตายแล้ว ฉันจะไปเฝ้าพระพุทธเจ้าหลวงท่าน
 ได้อย่างไร---” ๑๐๒
- “---เหลือที่จะพระราชทานถึงความทุกข์
 อันต้องเป็นกำพร้าในอายุเพียง---” ๑๑๐
- “---อย่าได้ฝันเห็นเลยว่าใครจะเป็นธุระ---” ๑๑๘
- “---ถ้าหากว่าพระราชชนิຕายแล้ว
 ก็ขอให้บุกให้รู้สึกคำหนึ่งเด็ด---” ๑๒๖
- “---ฉันถูกตามองความขั้นมาก
 ห้ามไม่ให้คิดไม่ให้พูดด้วยรั้งงานราชการอันใดเลย---” ๑๓๔
- “---สนุกอย่างลำบากผิดโภน ไม่ใช่สนุกอย่างสำราญ---” ๑๔๒
- “---ครามก็มีแต่จะรุ่นๆไม่ปราณีปราสาท---” ๑๕๐
- “---รู้ว่าเป็นโรคลึกนั้นในสามปีมานี้---” ๑๕๘
- “---ด้วยลูกอันเป็นที่รัก ซึ่งจะได้อยู่ใน
 ความปกครองของเจ้า---” ๑๖๖
- “---คนสนใจท่านแต่ในฐานะสิ่งศักดิ์สิทธิ์---” ๑๗๔
- “---ถ้าน Hein ว่าฉันยังมิได้ทำอะไรพอสำหรับบ้านเมือง
 ก็เอาบ้านฉันไปชิ---” ๑๘๒

- “---เรื่องเข้าเขตแดนประเทศไทย
รู้สึกเปลี่ยนแปลงนี้ประหลาดมาก---” ๑๙๒
- “---วิธีดำเนินการในชานีเล็กๆ ของเรารွบเป็นเช่นไร
ก็ตั้งใจไว้ว่าจะให้ประเทศไทยได้ทำเช่นเดียวกัน---” ๒๐๐
- “---ฉันคิดว่าถึงเวลาเสียที่ที่ฉันควรต้องเลิกติดต่อกับเธอ
ในเมืองนี้รู้ไปถึงกรุงเทพฯ แล้ว---” ๒๐๘
- “---ไม่มีข้าหลวงตำแหน่งใดจะสายเกินทันสมัย
เท่าข้าหลวงของสมเด็จเจ้าฟ้าอย่างล่องกรรณ์---” ๒๑๖
- “---ข่าวลือว่าฉันมีเงินมากมาย
เกินความจริงไปตั้งหลายร้อยเท่า---” ๒๒๔
- “---ฉันมีมากก็ใช้มาก มีน้อยก็ใช้น้อย อายุถึงปูนนี้แล้ว---” ๒๓๒
- “---ข้าพเจ้าก็ได้เลือกคู่เงยเหมือนกัน แต่ไม่มีลูก---” ๒๔๐
- “---ทำอะไรกับมหาดเล็กเป็นกลิ้งครกขึ้นภูเขา
ขี้เกียจเหลือประมาณ---” ๒๕๘
- “---เรื่องสนุกของชาววังนั้นคือ กำลังคลั่งทำงาน---” ๒๕๖
- “---ไม่ได้ใช้ฟ้อใจราชภรัตรแต่ด้วยถ้อยคำเท่านั้น
ยังมีฟ้อใจโดยทางอื่นๆ อีก---” ๒๖๔
- “---การมีค้อนสติติวัชั่นนั้นไม่ใช่ของง่าย---” ๒๗๒
- “---อย่าได้ถือพวกลือเหล่า เพราะเป็นคนไทยด้วยกัน
พุดกันเพียงเท่านี้ก็พอแล้ว---” ๒๘๐

- “---เพราถึงอย่างไรนี่ก็เป็นสายเลือดเชือไขของฉันเอง---” ๒๘๙
- “---เชอร์ดไปทั้งร่างเหมือนกับคนที่ตายไปแล้ว
แล้วก็ไม่ยอมเสวยอะไร---” ๒๙๙
- “---ถ้าบ้านแตกเมืองเสีย จะได้พาเอาไปด้วย---” ๓๐๖
- “---ไม่ต้องกลัว ถึงคราวตายก็ต้องตาย---” ๓๑๖
- “---เก็บจะรับประทานได้ว่าลูกเราคนนี้
ไม่เสียคนเลยเป็นอันขาด---” ๓๒๕
- “---ธรรมเนียมที่หมอนบคลานนั้น
ให้เปลี่ยนอธิบายถเป็นยืนเป็นเดิน---” ๓๓๐
- “---การพุดคุยดูจะเป็นกิจกรรมหลัก
ในสมเด็จพระพันปีหลวง---” ๓๓๘
- “---เพราพระองค์ทำเป็นผู้รอบรู้กิจการช่างทุกประเภท---” ๓๔๖
- “---คนดูซ่างมากหมายไม่หยุดหย่อน
ที่น่าโขเตลนېยครวนกันไปมาจนถึงต่ออยกันขึ้น---” ๓๕๔
- “---ที่ไม่หลับนั้นเพราแนวไม่ถูก---” ๓๖๔

๙๙

๖๖

...อารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ในคำพูดของบุคคลในประวัติศาสตร์สามารถที่จะสะท้อนถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ สะท้อนถึงนิสัยใจคอ ความรู้สึกนึกคิดของผู้พูด อันจะนำไปสู่เหตุผลหรือต้นสายปลายเหตุของการกระทำหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในครั้งนั้น

โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับอารมณ์ ความคิดและความรู้สึกของบุคคล ที่สามารถสร้างหรือเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ได้ อันได้แก่ผู้มีสิทธิ์และมีส่วนในการบริหารประเทศ คือ พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์บางพระองค์...

(จาก คำนำผู้เขียน)

๙

ประวัติศาสตร์

ISBN 978-974-02-1404-5

9 789740 214045

ราคา ๒๖๕ บาท

www.matichonbook.com